

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 9 (1051)

Reede, 19. märts 1982

XXXIII aastakäik

18.-19. MÄRTS-ELKNÜ XIX KONGRESS

* Mida eriti rõõmustavat on TPI komsomoliorganisatsioon suutnud viimasel ajal korda saata, milliste saavutustega lähisime vastu ELKNÜ XIX kongressile?

See on kõige tavalisem ja kõige raskem küsimus. Usun, et pole mõtet hakata üles lugema, mitu üritust on meil organiseeritud, mitu õhtut tudengilossis peetud. Arvan, et olulisemad on uued põhisuunad ja uued traditsioonid. Kõigist neist on juba palju räägitud, aga nimetaksin veel kord: üliõpilaste vastlad, mütsiõhtud, kombainerite rühm ja suvemalv. Mis puutub saavutustesse, siis — õppetöös tootmisnäitajaid mul anda pole. Lihtsamalt öeldes läheme kongressile vastu sellega, mida oleme teostanud: kas või need eespool nimetatud neli asja pluss RSP jne. Oma tegevusest andsime põhjalikumalt aru meie aruandlus-valimiskonverentsil.

* Üliõpilaste keskmised probleemid: õppeaeg, ühiselamud, sport, taidlus, ÜTÜ, EÜE... Kas TPI komsomol on nendega piisavalt tegelnud? Kus on vajakajäämisi, kuidas neid parandada?

Vastus on lihtne ja selge: õppima peab igaüks ise ja komsomol tema eest seda teha ei saa. Aga neilt, kes puhtalt laiskuse pärast edasi ei jõua, peaks õpperühm ja eriti teaduskondade komsomolibürood küll rohkem aru pärjama.

Ühiselamud — omavalit-

sus. Kord on viimase paari aasta jooksul paranenud. Olen nõus nendega, kes ütlevad, et meie, s. o. komsomol, tegeleb ühiselamutega vähe. Side mitmel tasandil on nõrk. Komitee istungitel ainult personaalküsimuste arutamiseks olukorda ei paranda.

EÜE — otsime, komplekteerime, valime ja anname aru. Probleemide ring on äärmiselt lai. Kõiki neid ei suuda meie ükski lahendada. Sellises massiorganisatsioonis nagu EÜE on tudengite endi panus väga oluline. Lahendusi tuleb leida ka altpoolt, mitte ainult ülevalt.

Taidlus, ÜTÜ, sport — kõige tegelda ja teiste tegemisi dubleerida pole ka mõtet, aga omapoolset abi peaksime tõhustama, ideesid oleks tarvis, mitte šabloone.

* Mida mõistad aktiivse eluhoiaku all?

Hea õppeaeg kui põhitöö koolis on loomulik. Muust võiks palju rääkida: nii poliitilisest haritusest kui ühiskondlikust tööst jms. See, kes koolist peale oma eriala omandab suhtlemisoskust, võib hiljem meenutada, et ta oma käte ja ajudega kaasteltele head on teinud. Kõrgkooli ülesanded ei piirdu ainult erialaga. Seda tõestab elu, mitte paberid.

* Mis Sind kui komsomolijuhti TPI tudengi juures kõige enam rõõmustab? Mis häirib? Rõõmustavad kaks peamist joont: loogiline mõtlemisviis,

● Intervjuu ELKNÜ TPI Komitee sekretäri URMAS HIIREGA ●

mida ilmselt kujundab ka kooli suunitus; ning see, et tudengis peitub veel palju fantaasiat ja tegutsemistahet. Viimane on väga tähtis, sest kui õnnestub korraldada midagi niisugust, mis tudengeil köidab, siis on hea meel näha kaasaelamist ja

entusiasm, mis tekib tänu tudengite endi osavõtule.

Mis häirib — raske öelda. Vahest tarbijalikkus. Aga ka selle üle võib vaielda. Võib-olla peaks enne tudengilt küsima, mida ta meilt soovib ja mida peaksime meie oma töös parandama. TPI komsomol koosneb ju 5000 inimesest, mitte ainult komsomolikomiteest. Nii suures organisatsioonis leidub igasuguseid ning üksikute mõtlematus pole enamuse mõõdupuuk.

* Mida Sulle on andnud komsomolitöö? Oled TPI komsomolijuht mõõdunud sügisest. Kuidas oled selle aja jooksul suutnud kavandatud plaane ellu viia? Kui ei, siis miks?

Olen saanud organiseerimis- ja suhtlemisoskust. Üliõpilase mured on minu mured mitte ainult seepärast, et ma eelpool nimetatud üksikute mõtlematus eest aru annan ja vastutan, vaid ka seepärast, et olen ise siin koolis õppides neid muresid näinud ja nende suurt tунnetanud. Plaanid? Vara rääkida, pool aastat pole mingi aeg. Palju klubid esimeste kogemuste saamiseks, paljusid seisukohti tuleb ümber hinnata.

* Mida saaksid TPI komsomoliorganisatsioon ja Sina isiklikult teha selleks, et paljuräägitud probleem — kõrgkoolidevahelised suhted — senisest paremini edeneks? Kõrgkoolide «segustamine» on

raske probleem. Erinevusi on palju. Plaan selle osas on tehtud, mitte ainult minu poolt. Teoks tegema üritame hakata sügisest.

* Mida teeksid, kui oleksid Eesti Üliõpilasnõukogu eesotsas?

Ei kujuta ette, aga selline nõukogu peaks tegema enamat kui ainult koosistumisi. Ühe linna piires oleks ehk asjal sügavam mõte. Saaks teha midagi ehk ka eelmise küsimuse lahendamiseks.

* Kes peale Sinu esindavad meie instituudi komsomoliperet ELKNÜ XIX kongressil?

Lenini-nimelise stipendiumi saaja, peenmehaanika eriala neljanda kursuse üliõpilane TONU RADIK, majandusteaduskonna komsomolibüroo sekretär SYLVIA NEI, majandusteaduskonna kolmanda kursuse tudeng, teaduskonna komsomolibüroo liige TATJANA SERGEJEVA, mehaanikateaduskonna teise kursuse üliõpilane RAIVO LINNAS, sanitaartechnika kateedri vaneminsener aspirant SERGEI BALOBIN, automaatikateaduskonna esimese kursuse üliõpilane AVO KOKMANN. Kõik nad on meie tublidamad.

Ootan kongressilt uusi mõtteid, asjalikku arutelu. Ja seda, et kongressil arutatut edasi andes oleks palju uut ja huvitavaid rääkida mitte ainult aktivistidele, vaid kõigile üliõpilastele.

SVEN ARBETI foto.

Esmakordselt ehitusteaduskonna mälumängude ajaloo toimusid individuaalmeistri võistlused. «Eva» klubis osales mõtlemisõhtul kaksteist kahelekuulset võistkonda, ka üks neidude, mis eriti rõõmustav, ja üks individuaalvõistleja. Neidudele esitati kokku kakskümmend ja noormeestele kolmkümmend viis küsimust. Probleemidering ulatus meie kodumaa ajaloo ja Tallinnast spordini. Seekordse küsimustevalikuga jäädid rahule. Taas võib märkida meie head informeeritust välispoliitikast ja spordist-geograafiast, tunduvalt kesisemad vastused tulid noorsoolikumise ajaloo küsimustele.

Auhindade omanikud: individuaalmeister (sai võrdselt punkte paaride võitjaga!) INDEREK SALIS EV-21. Tähtlaste julgemad — ULLE ROHTLA, MERLE LUDVIG EE-81. Paaride võitjad: I RAIVO RÕNGAS, MARGUS KAARE EE-81; II AIVAR KAAS, MEELIS PELLUS ED-101; III VALMAR POLLUS, AIN LEMBER EE-81.

KOMMENTAARIKS. Võistkondlikud mälumängud on ehitusteaduskonnas väga populaarsed. Eelmisel aastal osales kolmkümmend kuus viieliikmelist võistkonda, omavahelist mõõtu võetakse juba viiendat aastat. Finaalis lõovad kaasa ka

KAS MÄLUMÄNG ON KOMSOMOLIÜRITUS?

teaduskonna õppejõud, kes eelmisel aastal saavutasid II koha. Taolised ühisüritused on teaduskonnasiseselt koostöömiljööle üliõpilaste-õppejõudude vahel hästi mõjunud. Üheõhtumängu kasuks otsustas fakt, et eelmise aasta viievooruliseks mälumänguks tuli ette valmistada pea 600 küsimust, see ülesanne käis ühele organiseerijale lihtsalt üle jõu. Tekib mõte, miks on aastate vältel viktoriine korraldanud vaid ehitus- ja majandusteaduskonnad. Tuleb leida ju vaid paar huvitatud inimest, koostada küsimused, teha reklaami, ning kasulik ja meeldiv üritus saabki teoks.

Tudengite seas kurdetakse, et komsomolitöö on nõrk, eriti õpperühmades. Kahjuks piirduvad hinnangud vaid kritiseerimisega. Uusi ideid asemele ei pakuta, rääkimata nende ellurakendamisest. Nendes sõnades peitub karm tõde. Maksame sageli vaid komsomolimaksu, paberil paneme kirja aruande ja valimiskoosolekud. Osaletakse teaduskonna taidlus- ja tekiõhtul (Glehnis vaid 200 kohta).

Ja ongi lühidalt kõik. Erandiks ehk majandusteaduskonna komsomolitöö. Midagi väga olulist jääb puudu. Kes peab objektiivselt kritiseerima-hindama tehtut, tegema järeldusi, genereerima värskeid ideid ja, mis peamine, neid ka ellu viima? Lühidalt puudub eelkõige tudeng kui organiseerija, tudeng kui vastutaja, kommunistlikust noorest tudeng kui asjast peamiselt huvitatud.

Loomulikult on ka häid näiteid. Opperrühm KÜ-61 annab kolmandat aastat välja rühma ajalehte, EE-81 on koos tähistanud mitut talvist koolivaheaega suusalaagriga, MT-101 on viis aastat osalenud ühiselt taidluskonkursil jpt. Neil on, mida meenutada, neid seob midagi enam kui lihtsalt üliõpilaseisus. Arvan, et kõik nimetatud on ja peabki olema komsomolitöö. Ka mälumängude organiseerimine on komsomolitöö, spordiürituste läbiviimine on komsomolitöö, ka õppimine, hästi õppimine on komsomolitöö. Ja õppedistsipliin? Ühis-

kondlik aktiivsus ei tohiks mingil juhul varjutada põhiülesannet — heaks spetsialistiks saamist.

Kui teaduskonna komsomolisekretäri tunnevad vaid vähesed, isegi mitte kõik õpperühmade komsorgid, on olukord üsna halb. Enamus organisatsioonilisi küsimusi lahendatakse kursuseorganisatorite abiga, kes on vahendajaks teaduskonna komsomolisekretäri ja õpperühma komsorgide vahel. Ilmselt tuleks kaotada kursuse organisatorid, see sunniks õpperühmade komsorge enam aktiivsele ja sidemete otsimisele teaduskonna komsomolibüroo sekretäri. Ja veel. Kui palju oleme karistanud õpperühmade komsorge tegemata tööde (ÜPP arvestus, AVK-d, maksud jne.) eest?

Mäletan, kord küsis ehitusmehaanika kateedri dotsent Raimund Räämet õpperühmade komsorgidelt, kas me oleme arutanud põhjuseta puudumist oma gruppides. Komsorgide muigel nõod andsid eitava vas-

tusel. Aga tegelikult peaks just siit, tõsisest suhtumisest oma koolikohustesse ja oma kooli, saama alguse komsomolitöö.

Viimane probleem. Mitmed tipikad laulavad «vana laulu» — Tartus on nii hea, seal organiseeritakse palju huvitavaid, seal on teine vaim! See lõök käib eelkõige meie endi pihta. Meil TPI-s on samasugused võimalused organiseeritult vaba aega veeta. Tudengivaimu ei loo komsomolikomitee suurüritustega (ehkki seal avaldub ühistunne kõige enam), tudengivaimu loob meie endi aktiivsus ja sihivõime. Tartus on tõesti õhkkond, kus aktiivsemad tudengid ise otsivad kontakti komsomolikomiteega ja lõovad paljusid käed ise külge.

Minu arvates peaks instituudi komsomolikomitee, eriti aga teaduskondade komsomolibürood oma tegevust senisest enam avalikustama. Hulk huvitavaid üritusi jääbki teadmatusse. Meil on oma ajaleht. Miks me seda propagaandakent nii vähe kasutame, ei tea. Ka oma ajalehe näo kujundame ju meie ise.

Ehitusteaduskonna komsomolibüroo liige TOOMAS RIIVK EE-82

* EÜE sektor annab välja ja võtab vastu perfosid ruumis A II-128 igal tööpäeval kella 11.45–16.00.

Kuni 5-nda aprillini ei ole perfodele vaja dekaani ega teaduskonna komsomolisekretäri allkirja, on vajalik rühmafunktsionääri allkiri.

* Kes soovib töötada Karjala ANSV rühma funktsionäärina, otsigu üles ENN VAHER EE-81 või TOOMAS ANNUS EE-63.

„MEIE ELULOOD“

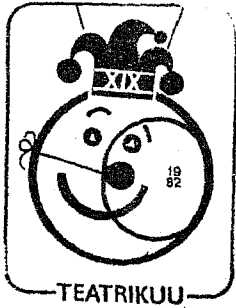
NOORSOOTEATRIS
3. märtsil.

Endel Sarapuu, KO-61 üliõpilane: «Mulle meeldis väga. Ma ei tea, mida lavastaja tahtis öelda, ei tea ka seda, kas tegelased valetasid või rääkisid tõtt. Aga mäletan, et teise vaatuse ajal olin ennast täielikult unustanud (või hoopiski leidnud). Tekkis tahtmine rõdult

hüüda: «Hei, kutid, pidage! Laske ma räägin ka paar sõna!» Need olid meie elulood. Lihtsalt.»

Anneli Kuus, KM-61 üliõpilane: «Meeldis! Tundsin vajadust kohati tegelastega kaasa rääkida, neid täiendada, rääkida ka endast. Jääb mulje, et tänapäeval on üldse moes üksindus, omaette olemine. Kõik, mis kooliga seotud, tundub kuidagi tume ja sombune... Positiivsed äratundmised on kuidagi juhuslikud, igatahes kaugel koolist.»

Juhan Habicht: «Mitte ühelgi kuueteistkümnest etenduses osalejast mitte ühtegi head mälestust koolist.

Praktiliselt ilma tegevuseta, samahästi kui dialoogideta, ometi säilis pinget, huvi. Iga näitleja kujutas ju mitte ainult karakterit, vaid esindas ühtlasi oma kasvukeskkonda, ning ka seda keskkonda või gruppi, kuhu ta hakkas kuuluma pärast keskkooli. Seega sotsiaalne läbilõige, mille puhul ka nüansid on väga olulised. Millestki nägin erinevust «oma põlvkonnast» — üllatavalt palju elamusid spordist, üllatavalt vähe pidudest. Näitlejate endi läbielatud tundus olevat täiendatud natuke varasemate reaaliatega — ega muidu poleks ühteist saanud mullegi tuttav tunduda. Üldise elulisuse taustal

tundusid «spontaansed» reaktsioonid kultuuri- ja ühiskonnategelaste surmadele kohati kunstlikeks.»

Hille Karm: «Kas hea etendus, seda ma ei tea. Väga hea publitsistika küll. Kui nentida, et hea publitsistika üks tunnusemärke on lugeja (vaataja) raputamine, ärritamine, vastu vaidlema või heaks kiitma ärgitamine, s. t. südamesse tabamine. Vaataja reaktsioon oleb tema isikust, temperamentist, eest jms. Näitlejaist vanemana mõtlesin terve õhtu: miks minul oma kooliajast siiski üsna palju helget mäletada on? mis siis vahepeal koolis nii tormiliselt on juhtunud?»

Et nägus lill igas inimeses vaid positiivseid emotsioone äratav, selles ei kahtle keegi.

Läksime meiegi pressiklubiga kohe pärast naistepäeva ilust osa saama Pirita Lillekasvatuse Näidissovhoosi.

Naistepäeva eel uudistamas kätes oleks ehk tekkinud hiljem mõningane võrdlusemoment lillekasvatuse võrreid külluse ja õite rohkusega lilledega sinu naistepäeva laual. Sa poleks ehk suutnud objektiivselt hinnata konkreetset sulle võideldud lilli.

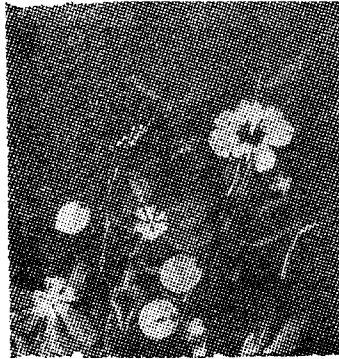
Oma valdusi tutvustas aianudusbrigadir Helju Sarapuu.

Pirital kasvatatakse põhiliselt roose, nelke, alpikanne, asaleasid. Vähem kallasid, tulpe, ratsuritähete ja lihtsalt ro-

helist, et kimbule erksust ja omapära lisada.

Tundsi me huvi rooside vastu. Neid olevat tervelt kolm maja, igatühes 600 m². Oiekaandmise aeg pidi roosidel hakkama alles kolmeaastaselt, elavad need lilled aga 10-aastaseks. Roos pidi ainuke lillena mullega hakkama saama, teised lilled nõuavad ka turvast. Majadest (loe: kasvuhoonetest) võis leida ka sineraariat, freesiat, kinglille, levkoisid. Viimased jäidki naistepäevaga hilja peale, kuna välitingimused mõjusid kasvatatavatele ebasoodsalt (päike näitas end harva). Kaks maja on tulpidel.

Lillekasvatajaid on 60 ringis. Abipersonali (sõdureid, suvel õpilasi) kasutatakse põhiliselt töömehelike mullavahetusel.

LÄBI LILLEDE...

ro KO-81, Kai Truuverk EE-41, Sirje Simmo EE-42, Tiina Adamson KO-81, Sirje Oismaa TL-21.

Toimus graatsiakonkurss (valss). Nuputamiskvotiin (esimene naiskosmonaut olevat Baba-Jaga). Hingeliste väärtuste avastamine (intiimne deklamatsioon). Mehe ettevalmistamine karnevaliks (soeng, lipsusõlm jne.). Tuimavõitu katsed. Ei midagi vaatamiseks. Vähe osavõtulusti kandidaatidele. Hindas ka publik. Mehed eriti agaralt. Selgus huvitav fakt. Zürii ja publiku arvamus ühtisid. Lõpu-protokoll: kõige graatsilisem Sirje Oismaa. Vaimukaim Sirje Simmo, sügavaima hingeeluga Tiina Adamson. Kõige kiiremini uue mehega kohanev —

VALITI JAH

Miss EVA-82 valiti jah. Kus? Loomulikult Glehnis. Organiseeris EVA-klubi. President AIVAR KOKK ED-81. «Eva» töötab jälle. Juba terve semestri. Külstage.

Kuldkalake. Sull-sull-sull, sull-sull-sull ojas ujuvad kuldseid kalad Eevaldil on lampjalad.

Selline oli õhtu deviis. Tundub tüdengitekski moodi. Ongi, peda variant. Ohtu juhtis MADIS TROSS. Diplomand, õpib kultuurharidust.

Raskustega leiti kandidaadid. Alles lossi üksel, viimasel hetkel. Julged tüdrukud. Vilve Vir-

V. Bagradze lugedes tavatu, bassimängija osa. Hämmastas, et selles oli ta küllaltki tugev.

Järgmisel, 1978. aastal esines V. Belinov taas Tallinnas — kaks kontserti TPI-s ja TPedI-s Riia ansambli «Vitamiin» koosseisus, seekord löökriistadel.

1979. a. suvel oli V. Belinovi ansambel taas külalisenä olemas Saaremaa II muusikapäevadel. Belinovi kõrval juba eespool mainitud trummar V. Ivanov ja «uus mees», bassimängija Jevgeni Stšapov. Kui «Opus» oli ansambel «la Cream», siis seda gruppi võiks nimetada «la J. Hendrix Band of Gypsies». Esitati kolm instrumentaalilugu ning kaks Hendrixi parimate muusikapalade hulka kuuluvat «Freedom» ja «Angel». Peale kontserti ütles üks meie arvestatuid muusikuid: «Võib mängi-

ÜLIVÕRDED ON OMAL KOHAL

da paremini kui Belinov, kuid tehnilisemalt enam ei saa.»

Järgmisel aastal kutsuti Belinov Läti esindusansambli «Modo», talle järgnesid ka V. Ivanov ja J. Stšapov.

1981. a. augustis oli V. Belinovi jälle Saaremaal, sedapuhku III muusikapäevadel, kaasas eksperimentaalgrupp, mis esindas orientalistliku suunaga tunde-mõtte muusikat. Kuna kontserdid toimusid vabas õhus, siis jäi taoline muusika publikule kättesaamatuks. Kuid ansambli liikmete, eriti bassimängija

J. Stšapovi kohta kasutati üli-võrdeid, rääkimata Belinovist.

Sama aasta novembris lahkus Belinov «Modost», kuna ei leidnud oma võimetele täit raketidust. Kavatsus oli taastada 1979. a. trio, kuid vahepeal oli paljudgi muutunud. Trummar Valeri Ivanov lahkus samuti «Modost» ja otsustas oma muusikalise tegevuse lõpetada. Bassimängija J. Stšapov aga oli kahevahel, lõpuks otsustas siiski «Modo» kasuks.

Aastavahetusel kutsus V. Belinovi oma triosse uued mehed — trummar Edgars Zveiniksi ja bassimängija Aleksandr Rodionenko, mõlemad Riia Estraadiorkestrist (REO). Aasta algul andis ansambel mõned kontserdid Riia kõrgkoolides ja noortekohvikus «Allegro». Vaatamata sellele, et tuldi tagasi 1979. aasta koosseisu

muusika juurde, ei tohiks publiku huvi Belinovi trio vastu väheneda. Hendrixi kooliga kiitarriste juurde ei tule, vanad tegijad ei sõanda aga suurt pingutust ja head tehnikat nõudvaid lugusid mängida. Enne üht kontserti ütles Belinov: «Minu jaoks ei ole Hendrix surund ja meil on inimesi, kes teda mäletavad ja armastavad. Tema kiitarriga laulis ka tema hing. Teda mängida ei ole üldse lihtne, võiks isegi öelda, et väga raske, ja üldse pole teda vaja mängida — kuid siiski ma teen seda.»

25. märtsil kell 20.00 TPedI aulas esineb Valeri Belinovi trio TPedI muusikanelpäeval koos VIA-81 laureaadid, perspektiivika heavy-rock ansambli «Hetero» ja ansambliga «Gild» Igor Garšneki juhtimisel.

ARI DUBIN

Hiljuti tegi ENSV kõrgkoolide spordinõukogu vabariigi kõrgkoolide ja VSÜ «Kalevi» kõrgkoolide spordiklubide vahelise 1981. a. sotsialistliku võistluse kokkuvõtteid.

I kohale tuli EPA 65 p., II — TRÜ 58 p. ja III — TPI 55 p. «Kalevi» kõrgkoolide spordiklubide osas saime TRÜ järel II koha.

Spordiklubi liikmete protsent, liikmemaksude laekumine, VTK-märklaste ettevalmistamine ja massisporti organiseerimine on meil heal järjel. Tagasihoidlikul kohal oleme järgusportlaste (eriti massijärkude — II—III järk) ettevalmistamisel. Siin on meil suuri reserve, sest teaduskonnad kor-

raldavad massilise osavõtuga võistlusi, kus selgitatakse võitjad, kuid järgud unustatakse vormistamata.

Kõrgkoolide meistrivõistluste kompleksarvestuses: I — TRÜ 54 p., II — TPI 41 p., III — EPA 37 p. ja IV — TPedI 36 punkti. Neljal alal — meeste korvpallis (treener dots. J. Dudkin), meeste võrkpallis (J. Kalamägi), vabamaadluses (dotsent Arvo Mõttus) ja klassikalises maadluses (ass. Ain Mõttus) — tulid meie võistkonnad esikohale. Kui TRÜ on teistest mäekõrguselt üle, siis ülejäänud kolme võistkonna osas panakse tavaliselt paika kõik alles viimaste aladega, seepärast tuleb tõsiselt võidelda ka iga teise ja kolmanda koha pärast.

SPORT JA KEHAKULTUUR

1981

1981. a. oli meie vabariigi VI talispordiaadi aasta. 24 võistkonna hulgast saavutasime 217,5 p. 15. koha. Peame rahule jääma, sest talispordialad meil eriti tugevad ei ole. Mõtlema paneb aga fakt, et 217,5 punktist tõi 160 punkti orienteerujad (treener V. Keerov), ülejäänud jäi 6 spordiala saagiks. Paremini kui kunagi varem esinesid meie üliõpilased NSV Liidu ja NSV Liidu ametiühingute võistlustel.

du ja NSV Liidu ametiühingute võistlustel.

Vabariigi meistrivõistlustelt said tipikad 16 kulda, 4 hõbedat ja 15 pronksi.

Meie üliõpilane Viljar Praks (AO-41) valiti Eesti NSV 1981. aasta parimaks tehnikasportlaseks.

Tubliit esinesid TPI pallurid mitmesugustel võistlustel. Vabariigi esiligase mängivad meie nais- ja meeskorvpallurid, meesvõrkpallurid ja jalgpallurid.

Paranenud on VTK-alane tegevus. 1980. a. valmistasime ette 796 VTK märklasi, 1981. a. aga 1106. Uuesti said elujõu massilised võistlused VTK talvises mitmevõistluses. Samasuguseid peame korraldama ka

VTK suvises mitmevõistluses. Ka teaduskondade kehakultuurikollektiivid peavad otsima uusi huvitavaid võistlussarju, et hoogustada sporti üliõpilaste hulgas. Oiget hoogu ei ole sportil ühiselamusis.

1982. aasta algas meeldivate üllatustega. Opperühma TE-21 üliõpilane Vaiko Vooremaa tuli jääpurjetamises maailma meistrivõistlustel pronksmedaliile. Poole rohkem kui mullu registreeris tipikaid Käarki maratonile. Eesti NSV meistrivõistlustel on meie korvpallivõistkonnad ja võrkpallimeeskond heal positsioonil, jne.

Loodame, et sellist minekut jätkub aasta lõpuni. Käesoleva aasta on Eesti NSV XI suvespartaadia aasta.

ALEKSANDER TŠESNOKOV

